

Jong talent
in het spoor van
Anton van Wilderode

Winnende gedichten 1998-2013

Jong talent in het spoor van Anton van Wilderode

Winnende gedichten 1998-2013

Algemeen-Nederlands Verbond
Oost- en Zeeuws-Vlaanderen

Voorwoord van ANV Oost- en Zeeuws-Vlaanderen

Voor het ontstaan van poëzie heb je niet zoveel nodig: taal natuurlijk en een gevoelige, creatieve geest, die met die taal de grenzen opzoekt van wat met de taal kan gezegd en gesuggereerd worden. Iemand die ons een bevoorrechte blik gunt 'achter' de taal, die met beeld en klank nieuwe 'betekenissen' vindt en aanduidt en die zo schoonheid schept.

Zo iemand was Anton van Wilderode, naar wie de Internationale Poëziewedstrijd is vernoemd. En daarom laten we hier een citaat van hem volgen waarin hij zegt wat voor hem poëzie betekent. In: *'Herlezen is herinneren is herleven'*, 1974, schrijft hij het volgende:

Deze gedichten vullen een heel boek. Hebben zij ook mijn leven gevuld? Soms kon ik niet zonder. Poëzie is *leeftocht*. Dikwijls worstelde ik om uit te kunnen spreken wat ik wilde. Poëzie is *verdriet*. Een enkele keer was ik gelukkig terwijl ik schreef. Poëzie is *rust*. Makkelijker dan in werkelijkheid sprak ik op papier met mijn ouders, met mijn vrienden, met mijn volk. Poëzie is *verklaring*. Dan probeerde ik te formuleren wat ik dacht en gevoelde, hoopte en liefhad, afwees en vreesde. Poëzie is *ervaring en openbaring tegelijk*. Staande in de dienst van het Woord waren mijn woorden misschien ooit een 'wiekslag om de kim'. Poëzie is *gebed*. Mijn Helicon, mijn Parnassos, mijn Piëria dragen Waaslandse namen. Poëzie is *wonen in de taal in het land van de wortelstok*.

Met grote dankbaarheid denk ik aan de dichters die mijn meesters en mijn vrienden waren. Zij hebben mij gemaakt én gelukkig gemaakt. Maar ik vergeet mijn lezers niet, want gedichten worden slechts 'poëzie' indien ze gelezen worden. Tevoren waren ze teksten. Gedichten bestaan (ontstaan) bij de genade van toegewijde lezers. Zij moeten inderdaad 'wakkergelezen' worden, zoals Leo Vroman het formuleerde. Elk gedicht is 'iemand', is een méns.

Deze publicatie is een initiatief van het Algemeen Nederlands Verbond (ANV) Oost-en Zeeuws-Vlaanderen. Van de jonge dichters, jongens en meisjes, die aan de Poëziewedstrijd Anton van Wilderode in Klein-Sinaai hebben deelgenomen vindt u hier de winnende gedichten, gerangschikt per jaar tot en met 2013. U zult merken dat er heel wat kwaliteit aanwezig is bij onze jonge mensen.

Aan de totstandkoming van deze dichtbundel heeft de afdeling Hulst van de Orde van den Prince een financiële bijdrage geleverd.

Samen met onze partner hopen wij dat de taal die wij met het Noorden delen, bij onze jongeren aan beide zijden van de rijksgrens inspirerend mag werken om via de poëzie een grotere eenheid en een groeiende wederzijdse appreciatie te bewerkstelligen.

Het bestuur van ANV Oost-en Zeeuws-Vlaanderen.
Najaar 2014

Kleuren

Als je op mijn deur klopt
en binnenkomt
en je ziet me,
luister dan even
naar de kleuren in mijn
hoofd
en de wind in mijn zwijgen.

Naomi Hiel (basisonderwijs)

Merel

In een klein
vrolijk dorpje
zweven zwarte
veren in de lucht,

de priksnavel
recht vooruit,

verdrietige
kraaloojjes,

een klein ventje
luistert
en
wacht al de

hele tijd op
zijn noodlanding

Kristel Geerts (basisonderwijs)

Liefdesverdriet

Ik voel me
als een bloesem
die helemaal alleen
in een
verre boom luiert.

Regen drupt van
mijn treurige
bloemblaadjes
die stilaan
mijn armpjes
laten hangen.

Mijn bloemhartje
is verwelkt
en verlept.

Mijn stengel
knapte
opeens af.

Klaartje Stevens (basisonderwijs)

Even niet leven

Bevroren blad papier
bezorgt haar
klappertanden.

Ijzige rillingen
zoeken een weg
over haar rug.

Haar fantasie is
plots weg.

Moeilijke sommen
tellen zich op
en trekken zich af
bij haar gedachten.

“Afgeven!”

Even niet leven.

Sarah Rogiers (basisonderwijs)

Mijn grootste schat

Je adem blaast door mijn haren.
Je armen houden me vast.
Zijn huid is zo zacht
maar toch zo... ruw.
Ik hou van jouw woorden,
zo fris als grassprietjes.
Ooo, jij luistert naar mij,
je weet wat ik bedoel.
Ik hoef het je niet te vertellen.
Nee, niet tegen jou.
Bij jou, mijn grootste schat,
voel ik me veilig.
Bij jou is mijn plekje, mijn stekje.
Ik weet, ooit zal ik
je verlaten om naar
Hem te gaan.
Daar waar alles hemels is.
Waar de wind waait.
Maar nu ben ik
nog bij jou mijn liefste...
boom

Mireille Rossaert (basisonderwijs)

Drie hoge bomen

Voor het huis vergaderen zij al eeuwen :
drie hoge bomen
Achter hen loopt de veldweg
naar de horizon.
Vogels componeren er
hun vroegste liedjes.
De wind waait hun woorden
naar de wandelaars;
's Avonds brandt de zon
een vurig nest in hun kruinen.
In heldere nachten speelt
de moeder maan er verstoppertje met de
zilveren sterren.

Yaël De Vylder (basisonderwijs)

Kuiken & het beest

oude knotwilg
winterhard.
krijgt kleur door de lente
zacht.

veren bruin, mama tjiept
luiierend helpen,
tjiepend in koor
de wind fluistert het refrein in ons oor.

plots!
de plotse stilte
snoerend geluid van monster.

knotwilg beeft
knotwilg schuddert

mama zwijgt
ligt levenloos op het gras

de wind is stil.
mama is stil.
ik ben stil.

maar
alleen de kettingzaag luidt.

Else Vandaele (1ste graad secundair)

Kleuren

Toekan zit diep
 in gedachten verzonken.
 Hij peinst over de kleuren
 die zijn veren zijn geschonken.
 Geel in de hals,
 zuiver als koraal,
 meewuivend in de maat,
 zoals de zeestroom gaat.

Groen rond het oog,
 fris als lelies,
 bewegend met de wind,
 zoals een piepjong kind.

Oranje aan de snavel,
 stralend als rozen.
 Zaadje in de grond,
 bloempje ontstond.

Zwart in de rug,
 dreigend als het donker.
 Maan en ster verlichten
 daar over duizend gedichten.

Mijn staart een regenboog.

Daarmee zaaide ik
 alle kleuren
 terwijl ik rond
 de wereld vloog.

Jana Vervaet (basisonderwijs)

Je schreef...

Je schreef in m'n gedachten,
verhalen van de wind.
Je schreef in m'n gedachten,
waar liefde zich bevindt.
Je schreef in m'n gedachten,
met een mooie rode draad.
Die je geplukt zou hebben
waar de hemel ondergaat.
Je schreef in m'n gedachten
en pas als je stoppen zou,
besepte ik uiteindelijk...
wat je me zeggen wou.

Fien De Block (1ste graad secundair)

Spoel me niet weg

spoel me niet weg
uit de zee in je hoofd

je mag gerust wenen
misschien drijf ik mee
op je tranen

hou die stortvloed van tranen
niet tegen
uiteindelijk
zal ook deze zee
ooit opdrogen.

Nathan Wittock (basisonderwijs)

Mijn ogen voorbij

Rode bladeren
dwarrelen naar beneden
Kleuren bewegen
mijn ogen voorbij
Vloeiend vervagen
de scherpe beelden
Iets vochtigs rolt heel traag
van mijn wang opzij
Zand knerpt
onder zolen
van voeten die
geen kleuren kennen
Enkel ogen zien ze glijden
maar voor die van mij
verschijnt het licht
Ik kan er niet aan wennen

Kleuren bewegen mijn ogen voorbij...

Sophie Jans (1ste graad secundair)

5 voor 1212

Rennend in een stad van doem
verward, verlaten, verloren.
Rijkdom, titel, macht noch roem
kan grijs van dood verstoren.
De schaduw lengt, het noodlot wacht.

Doch leven klinkt in schreeuw van kind
van vrouw die rent in stervensnood.
Zij ziet, hoewel door schuim verblind,
symbool van redding, toren groot.
Hoop, vertrouwen, levenskracht.

Eindeloze trappenhal
water klopt de treden op
Langzaam strompel, struikel, val
ik met mijn kind een weergang op
van dood en angst bevrijd.

Huiverend, het hart doet zeer,
naar zee een spoor van nautisch dis.
Plots wat'ren woelig woeden weer
en nemen wat gegeven is.
Ik ben bereid, thans is het tijd.

Lieven Billiet (2de graad secundair)

Mooie herfstdag
Ramp gebeurd
Niet leuk
Mijn beste vriend

Een dier
Mijn rammetje,
de kleinste.

Verdriet.
Wenen.
Zand scheppen.
Snee in mijn hand.

Litteken...

Voor altijd
Denk ik aan jou

Yasin Bilici (basisonderwijs)

Matinee

Geroezemoes, geroezemoes
geschuifel en geritsel tussen rijen benen
een kuchje en een hoestje,
nog vlug een zuigtabletje nemen.

Aandacht : gelieve uw mobiele telefoon uit te schakelen.

De nacht valt in de zaal
de scène ontdoet zich van haar zware mantel
alle zinnen staan op scherp
laat maar komen dat verhaal!

Declameren, persifleren, imiteren,
dialogen, monologen,
dramatiek of romantiek?
doen alsof, LEVENSECHT, fantaseren.

“TO BE OR NOT TO BE”

Uitzinnig gejoel, schel gefluit
klapperende klap handen

BRAVOOOOO!
BIS BIS BIS

deuren open voor een toast

PROOST, drink nu dat glaasje prik maar uit!

Pauline Van Bogaert (1ste graad secundair)

Weggewaaid

As stuift de lucht
het laatste beetje jij verwaait

Ik huil en zend een zilte krans
berouw je achterna

Eindelijk waan je waar je wou
vrij tussen wolk en golf
de treur wil geen troost

Een zwarte vlek rimpelt open
en ik blijf hopen
of ik je ooit nog weer zal zien

Als ik meereis
zijn wij voorbij

Frieske Van Uytvanck (2de graad secundair)

Leef,
Maar leef stil

Als in een droom
Waar broeders broers kunnen zijn
Verwant door hun verleden

Op hun land
Waar ooit het vredeshuis stond
Bouw het daar weer op

Geloof in gemeenschap
Alsook in vrijheid
Door beide Goden erkend
Door beide volkeren beleefd

Droom het,
Maar droom het stil
Oorlog slaapt voor de deur

Jeroen Van Nieuwenhuysse (3de graad secundair)

De regenboog

Als een poort in de hemel
spant zich, heel hoog
een machtige, prachtige,
regenboog.

Rood en oranje,
geel, groen en blauw.
Net was er nog niets.
Hoe kan dat zo gauw ?

Het lijkt op een sprookje.
Fantasie. Toverij.
De helft van de hemel,
één groot schilderij.

't Is het werk van de zon,
van de zonneschijn
die glanst en die danst
in een regengordijn.

Van de zon die de regen
-elk druppeltje- raakt
en van tien miljoen druppels
één regenboog maakt.

Elke Duerinck (basisonderwijs)

Heks Marie Kazang

In mijn droom deze nacht

zag ik haar, heel onverwacht.
Op haar bezem kwam ze aangevlogen
met een zwarte hoed en paarse ogen.
Een grote neus met een dikke wrat
en in haar arm een zwarte kat.
Ze ging voor me staan
en ik riep : “ Ga weg hier vandaan!”
Ze zei met hese stem : “ Ik ben heks Marie Kazang.
Vrees niet, wees niet bang.
'k Zoek iemand om mee te spelen en waar ik iets van kan leren,
iemand waar ik me mee kan amuseren.
Dat lijkt me zo fijn.
Wil jij mijn speelkameraadje zijn ?”
Dus we speelden heel de nacht
met lego, knex en met knuffels zo zacht.
Maar... op school moest ik vaak geeuwen.
En de juf maar schreeuwen :
“Maxim, is het nu gedaan met gapen!
Ga vanavond vroeger slapen!”
“Maar juf,” zei ik, “het is heks Marie Kazang.”
En toen vloog ik in de gang.
Dus heks Marie, het spijt me zeer,
maar langskomen in mijn kamer, kan niet meer!

Maxim Dierick (basisonderwijs)

Onafwasbaar

jouw tengerere vingers
krassen
in mijn geheugen

op zoek naar
dat ene
gevoelige plekje

een pijscheut
verlamt
m'n hele lichaam

mijn adem stokt

je handen
zijn zelfstandig geworden
ze gaan
verder
en
dieper

hemelsblauwe ogen
zijn nu rode watervallen

je hebt me
gevonden

Flore Blommaert (1ste graad secundair)

Handbal

zij spelen een spel
met mijn hart, gooien het
heen en weer van man tot man

ravenzwarte kronkelkrullen, bambibruine punkerpieken
slungelslome bengelarmen, berenbromme puberstem

zilvergroene spikkelogen, zomergrijze kattenkijkers
stoer en sterke staalkarakter, knus en knappe knuffelknul.

zij spelen een spel
met mijn hart, gooien het
heen en weer van man tot man

passen, graaien, maaien, pakken
zwieren, grissen, missen, gieren
werpen, vangen, hangen, treffen
grappen, grollen, ginnegappen

zij spelen een spel
met mijn hart, gooien het
heen en weer van man tot man

tot ik val, het spel verbreekt
de douche spoelt weg
wat ik niet vergeet.

Frieske Van Uytvanck (2de graad secundair)

Ij

Soms dacht ik dat je recht door me heen keek.
Er waren momenten wanneer ik
een paar stille woorden fluisterde als een bang kind,
en ik hoopte dat ze verdwenen in het ruisen van de wind.
Maar je greep ze vast,
want je wou al mijn zinnen ontleden.

En wanneer ik mijn duistere geheimen
wou wegspoelen in het vroege ochtendlicht,
draaide je de kraan dicht,
hield jij me tegen.
Want je wou alles van me weten.

En wanneer ik sommige herinneringen
voor eens en altijd wilde begraven,
wist je ze toch te vinden hoewel ze diep verborgen lagen.
En je gaf ze me weer terug,
omdat ze een deel van me waren.

Soms, al was het maar heel even,
kon je dat vuur dat ik lang geleden was verloren, weer doen
opleven.
Door jouw kussen ontdooide mijn hart, ooit bevroren.
Want je gaf me weer hoop op leven.

Evelien De Wilde (3de graad secundair)

Vampiers

Stipt om middernacht,
gebeurt er iets heel onverwacht
Dan word ik met plezier,
een vampier, een vampier...

M'n hoektanden groeien, m'n ogen worden rood.
Ook m'n nagels worden scherp en groot.
Mijn reukorgaan gaat op zoek,
naar mensenbloed, mensenbloed...

Elk raam sluip ik binnen,
dan hoor je kinderen gillen...
Ik bijt ze in de nek,
vampier zijn is te gek, te gek...

Maar 's morgens bij het ontwaken,
lijkt het alsof ik niet heb geslapen.
Ik doe nog vlug m'n ogen toe,
want ik ben zo moe, zo moe...

Robbe Vlaeminck (basisonderwijs)

Een gesloten blik

één blik
één gesloten blik
ik wil je openen
ik wil weten wat
voor prachtigs er vanbinnen zit

één blik
één gesloten blik
ik wil je proeven
ik wil weten wat
voor moois er vanbinnen zit

één blik
één gesloten blik
ik wil Jou
ik wil weten wat
er vanbinnen zit
ik zoek alle lades af maar
nergens
vind ik wat
ik nodig heb,

een Opener

Elke Duwillers (1ste graad secundair)

daar
in de verte

ligt
een hoopje
littekenweefsel
op de stoep

iedereen
strooit
er
nog
wat zout op

want
het vriest

Flore Blommaert (2de graad secundair)

Koninkrijk der taal

Waar verhalen herhalen
wat heden en verleden
met ons delen
ver van hier

waar zinnen beginnen,
lijden en strijden
voor een plekje
op papier

waar woorden moorden,
ontroeren en ontvoeren
om stand te houden
in het verhaal

waar letters elkaar vinden
en verslinden
tot een taal
die we beminnen,

allemaal

Hélène Maes (3de graad secundair)

Natuur

natuur
is als muziek
dansend voor je ogen
muzieknoten als sneeuwvlokjes
je oren zacht strelend
een notenbalk golft
op en neer
als een warme wind
beginnend met
een sierlijke krul
trommelstokken zijn
leeuwenbekjes
die hevig tekeergaan
op groene plantjes
regendruppels schrijven
noten in de lucht
op de daken
tikt het ritme
van de regen
een eindeloze symfonie

Evelien De Smet (basisonderwijs)

Baden

Druppels druipen
als kleine smurfjes
die een glijbaan afdalen

een ~~kille~~ ademstoot
verandert de route
van de **oceaanblauwe** stipjes

één beweging
en glinsterende parels
worden weer
water

Joke Braet (1ste graad secundair)

Een zee vol herinneringen

Ik zie

De weerkaatste zon in het donkerblauwe

Zoals de tegels van de dijk

Wetend dat achter mij

Het goudgele strand ligt

Waarin eindeloze herinneringen verscholen zitten

Ik voel

Natte voeten

Een rilling

Koude

Wind

Ik hoor,

De wind vragen

Maak je samen met mij een wandeling ?

Ik stap

Voorzichtig

Links van mij beweging

Rechts de duinen

Kastelen met schelpjes

Ik loop

En waai weg

Naar de eindeloze zee

Ik zink

Ik drijf

Ik weet

dat ik bij je wil zijn

omdat ik je mis

Willemien Coupé (2de graad secundair)

Jij daar!

Met je serpentscherpe tong
en oogklepblinde blik
je noemt me slecht, naïef en dom
maar desondanks geef ik geen kik

Als rechter tracht je mij te vellen
een onzinoordeel opgebouwd
je zieke geest komt me vertellen
dat niemand mij nog ooit vertrouwt

Ik weiger om berouw te tonen
in mij gaat geen dievegge schuil
akkoord, ik heb een zoen gestolen
maar 'k gaf er duizend voor in ruil

Frieske Van Uytvanck (3de graad secundair)

langzaam trippelen
ze op en neer
op de notenbalk
op de eenzame hoogte
houdt de hoge do
zijn evenwicht
op de dunne touwtjes
tevergeefs
hij valt
een valse noot

Stijn Vaerewijck (basisonderwijs)

Haïti

Een land aardbevend
Mensen tussen lucht en grond zwevend

Honderden vermist
Als potloodlijnen uitgewist

Wanhopende mensen en allen in strijd
Zoekend naar hun gezin en veiligheid

Huizen ingestort tot puin
Geen huis meer recht, maar alles schuin

Heel de wereld leeft mee
Haïti : één grote dodenzee

Geen kerk, geen school meer compleet
Geef wat geld, deel dit leed

Jari Verstraeten (1ste graad secundair.)

De kus(t)

Land kan
niet
zonder zee

Korrels zand
wiegen zachtjes met
het water mee

Plots breekt
de spiegel
en raast
de wind

Storm wordt koning
door de zee
bemind

De landtong
kust zachtjes
om de gemoederen te bedaren

Stromende golven
strelen
weer het strand

De baren
hebben zich stilaan
vermand

De kust is veilig

Kaat Somers (2de graad secundair)

Uitgeschreven

Jij schreef met woorden op mijn wezen en
ik antwoordde met schreeuwende stiltes
die glas deden barsten en metronome,
zware slagen.

Jij schreef met leugens op mijn leven en
ik zweeg met luid protest tegen
beter weten in.

Ik ben het tegenwoordig wat kwijt,
jouw schrijven en mond vol lettersoep.
Gevouwen woorden met afgestempelde
'return to sender'.

Jolien Eens (3de graad secundair)

Douche

alleen
onder de douche

druppels
vallen ritmisch
tot een hit

de toegeknepen kraan
stopt plots
het liedje
tot een droge stilte

daar sta ik
zonder water
zonder ritme

An-Sofie De Smet (basisonderwijs)

Ik ben maar ik

Ik ben niet belangrijk, ik ben gewoon maar ik,
een doodgewone stille grijze muis.
Ik roddel en ik lieg niet, probeer altijd vriendelijk te zijn,
maar soms voel ik me eenzaam en nergens thuis.

Ik leerde beleefd te zijn en met twee woorden spreken,
mama zegt : wees oprecht, lief en fair.
Maar hoezeer ik ook mijn best doe,
toch ben ik in de klas niet populair.

Ik heb met niemand ruzie of problemen,
alleen soms met 'die ene' van de klas.
Waarom moet hij meestal mij hebben,
ik wou dat ik dan onzichtbaar was.

Van papa moet ik studeren en presteren,
daar gaat het in het leven om, zegt hij.
Mijn mama daarentegen
wil me vooral gelukkig zien en blij.

Ik denk dat ik mezelf moet veranderen,
geen zacht gekookt eitje, niet lopen op één rechte lijn...
Maar als puntje bij paaltje komt,
blijk ik niemand anders dan mezelf te kunnen zijn...

Charlotte Anné (1ste graad secundair)

Afstand

*Ik verlief je
Ik lief je ver
Ik dichtlief je
Ik lief je dicht
Ik dicht je lief
Ik dicht liefde
Liefje dicht ik
Lief dicht ik je :
Ik lief je.*

Laure Lytens (2de graad secundair)

Wanneer

Wanneer de hoop op licht en warmte
bedekt wordt door een donkere kilte,
de winterkoude zout in de wonde strooit

Melancholie de onbezorgdheid overmeestert
en zich ongehinderd verspreidt door de ijle lucht,
slalommend tussen het sterrenlicht

Wanneer de muziek verstart,
de majeur mineur wordt,
het gemis van de zomer, geprojecteerd op een donkerblauwe deken

Wanneer de winterse eenzaamheid
zich van ons meester maakt

valt de nacht

Sander Stuer (3de graad secundair)

Papa

Zie je mijn hart
diep vanbinnen niet bloeden ?
Kan je mijn zuchten
niet onderscheiden van de wind ?

Ik haat het.
pogingen die nergens toe leiden

Het besef nestelt zich
in de verste uithoek van mijn verstand.
je woorden als dolken
littekens die je achterliet
diepe sneden, halen in herinneringen
Permanent. Pijnlijk. Ondraaglijk.
niet meer met tranen te helen

Kon ik de bladzijden maar uitscheuren,
ons boek opnieuw schrijven.

Verlos me van de pijn.
Red me !

Maar waarom zou je ?
Als je niet eens
jezelf redden wil.

Anneleen De Rynck (hoger onderwijs + universiteit)

Wijzen

IK WIJS,
JIJ WIJST,
HIJ WIJST EN ZIJ WIJST,
WIJ WIJZEN EN ZIJ WIJZEN,
IEDEREEN WIJST, OP EEN MEISJE NA.
ZIJ WIJST NIET, MAAR ZIJ
ZWAAIT.

Laura Bakker (basisonderwijs)

Iets raar bij haar

Ik

Ik voel

Ik voel iets

Ik voel iets raar

Ik voel iets raar bij haar

Ik voel iets raar

Ik voel iets

Ik word

zot van haar

Sembula Gaye (1ste graad secundair.)

Kleurloos

kleur
wij speelden samen
onze ogen fluisterden verhalen
die zelfs Grimm niet schrijven kon
zo leerden wij elkaar kennen
net als vogels de lente
wij groeiden als bomen
terwijl de wereld kromp
onze wortels dronken het leven
tot er niks meer over was
met een slag van mijn oog
verdween jij als sneeuw
wij werd ik zonder jou
de regenboog was zwart en wit
ik bleef staan en jij zwom weg
mijn kleuren bloedden dood
en jij bent een herinnering

Foek Snelders (2de graad secundair)

Stap

Bij elke stap
die ik neem
slijten mijn schoenen
de geschiedenis in

Michiel Smets (3de graad secundair)

Verdriet

een zee van tranen
één klein druppeltje
mijn bed wordt een boot
varen in huis
een zachte hand raakt me plots aan
mama geeft me een zoen
een knuffel
zachtjes wordt alles normaal
plots komt de zon op

Eefje Brandt (basisonderwijs)

Feest uit niets

ik heb een baljurk van je glimlach gekregen
ik heb cadeautjes in jouw hart gezien
ik kan muziek maken met je stem
en de zon uit je ogen stralen
ik kan bloemen uit je haren stelen
ik zou de liefde van je lippen nemen
zo kan je de blauwe lucht uitblazen
dan dans ik op de droomwitte wolkjes
en zing ik in luchtkastelen
want ik heb een vriend
die met niets alles delen kan.

Nina Van Ingelghem (1ste graad secundair)

Persephone

wind snijdt in haar gezicht
sneeuwvlokjes kussen
haar huid
ijspaleis
met een glinsterend tapijt
krakend onder haar voeten
geluk houdt zijn winterslaap

bloemen ontwaken
vogels fluiten
hun welkomstlied
wolken dansen
op het ritme
met blote voeten
op een bloementapijt

eindelijk weer samen
zwemmen in geluk
het tapijt van gras
kriebelt tussen hun tenen
een briesje is genoeg
om te zweven
naar de zevende hemel

de bomen zwaaien haar uit
tranen vallen
op een ritselend blaadjestapijt
gedachtestorm in haar hoofd
met kleurrijke windvlagen
nat gezicht
smachtend naar de volgende zomer

Katrien Van Daele (2de graad secundair)

Zoete zonde

1.

Likkende lippen op een lekkere lolly
Zoete zonde op een zacht bed
Naakte nonsens neergeschreven
tussen jou en mij.

Afstand verkleinen
met letters en woordspelerij.
Kon ik je maar strelen met handen en voeten
kon ik je lippen maar betreden met mond en tong.

Maar ik heb het lef niet om luidop te lullen
dat ik smacht om te smullen van jouw lijf.
Ik doe het via letters en woordspelerij
dus lees hier mijn vrijerij.

2.

Elke dag kom ik mensen tegen die vriendelijk naar me lachen,
die zeggen dat ze van me houden...
Toch dat gevoel,

het gevoel dat ik mijn lichaam open wil scheuren en eruit wil
lopen
zo hard wil schreeuwen dat iedereen het hoort...

Maar elke morgen schreeuw ik met een kussen voor mijn mond,
mijn schreeuw wordt gesmoord en niemand die het hoort...

Niemand...

Flitsen spelen zich af in mijn hoofd:
van alle schijnheiligheid om me heen

Ik pak mijn kussen en schreeuw...
-twijfel-

3.

Ik bekijk de beelden in mijn hoofd die ik heb opgeslagen,
als in een archief.

Hoe vaak ik ze ook bekijk,
hoe hard ik het probleem ook zoek
er blijft precies een fout in zitten.

Ik graaf in mijn geheugen,
probeer voor me te zien wat al die wazige vlekken voorstellen.

Een raar gevoel overspoelt me.
Ik zie iemand die tegelijk niks voorstelt...

Nu snap ik het.
-ik ben je allang vergeten-

Elodie Maes (3de graad secundair)

Internationale Poëziewedstrijd Anton van Wilderode, korte historische schets.

In de jaren '90 van de vorige eeuw kwam E.H. Cyriel Coupé heel geregeld onze parochiewerking van O.-L.-V. Onbevleete Ontvangenis ondersteunen. Zo ontstond tussen hem en ons een intens contact dat door zijn vriendschap met onze pastoor E.H Raf David nog werd versterkt.

In Klein-Sinaai groeide langzaam de wens om een blijvende en levende herinnering aan Anton van Wilderode in het leven te roepen. En we wilden niet wachten tot de dood van de auteur, zoals zo vaak gebeurt. Wat konden we beter doen dan een literair initiatief in het leven te roepen dat zijn zorg voor de jeugd zou combineren met de interesse van diezelfde jeugd voor poëzie. Daarom vroegen we hem zijn akkoord om een poëziewedstrijd naar hem te vernoemen. De besprekingen daarover konden niet worden afgerond want op 15 juni 1998 overleed Anton van Wilderode en het was zijn tweelingbroer Filemon die uiteindelijk zijn toestemming gaf.

De Internationale Poëziewedstrijd Anton van Wilderode was geboren!

Met niet minder dan 175 deelnemers aan de 1ste editie konden we niet anders dan bijzonder tevreden zijn. De prijsuitreiking had plaats op 4 oktober 1998.

Voor de 5de editie klopten we aan bij de Provincie Oost-Vlaanderen, de Internationale Vriendenkring Anton van Wilderode, het Algemeen Nederlands Verbond en de Gemeente Stekene. Dankzij hun medewerking en ondersteuning steeg het aantal inschrijvingen indrukwekkend tot 464.

Bij de 6de editie, waarvoor we de steun kregen van sponsors, en waarvoor we het drievoud aan inschrijvingen noteerden, zetten we de stap naar het secundair onderwijs. Via een meerjarenplan hoopten we de leeftijdsgrens op te trekken tot het laatste jaar van het secundair onderwijs. In 2004 zetten we dan weer een eerste kordate stap richting Nederland. De wedstrijd kreeg nu echt internationale invulling.

In de 8ste editie mochten we ook inzendingen ontvangen uit de tweede graad van het secundair onderwijs. De droom kwam dichterbij. Meer dan 600 inschrijvingen was het mooie resultaat! De 9de editie maakte de cirkel rond: inzendingen uit de derde graad secundair bereikten ons. De ruimere bekendheid in Nederland zorgde bovendien voor extra ondersteuning vanuit de *Orde van den Prince, Hulst*. Meteen was een solide basis gelegd voor een verdere intense internationale samenwerking. In 2011 bereikten we het recordaantal deelnemers van 1024 en in dat jaar namen ook voor het eerst studenten uit hoger onderwijs en universiteit deel.

Ook vandaag blijft de wedstrijd bestaan en daar ben ik heel gelukkig mee. Ik dank tot slot de familie Coupé heel hartelijk voor de fijne samenwerking en voor de warme sympathie waarmee ze onze organisatie bejegenen.

Jacques Van Daele
Voorzitter